

Szánalmas Próbálkozás

Október 23. án jelent meg az **1956 A Forradalom Igaz Története** c. tanulmány, mely az elmúlt tíz évben megjelent, 1956 al foglalkozó, nagyrészen félrevezető, manipulatív írások után, cáfolhatatlan tények felsorolásával, az események összefüggéseire rámutatva bizonyítja be, hogy 1956-ban az ún. Reformkommunisták, a forradalom kerékkötoi. végso soron árulói voltak.

Az 56-os Intézet reformkommunistái megrettentek attól, hogy tíz év történelemhamisító igyekezetük kártyavárként omlik össze, ha az igazság a tömegek tudatáig hatol.

Kétségbeesésükben az ország legnagyobb példányszámú napilapjához, a kommunista Népszabadsághoz fordultak segítségért. Itt az ügyeletes gyalázkodó, rágalmazó bértolnok **Eörsi László** kapta a feladatot a "Nagy leleplezésre", hogy a tanulmány összeállítója kommunista, politikai tiszt, pufajkás, erkölcstelen csábító, nem is forradalmár stb. stb. Itt jegyzem meg, hogy a Horn kormány éveiben, nyilas, fasiszta, szélsőjobboldali jelzokkal illettek

Úgy gondolja **Eörsi**, hogy 43 év előtti, személyemre vonatkozó, magánjellegű adatok szeloztetésével és hazugságokkal ellensúlyozhatja a forradalom reformkommunisták általi elárulásának valódi tényét.

Az öndicséret bűdös, mondja a közmondás. Ezért nem az öndicséret szándékával, de **Eörsi** rágalmaival szemben, kénytelen vagyok megemlíteni csupán egyetlen tény, mely önmagában is elegendő, hogy forradalmiságával toronymagasan kiemelkedjen az 56-os Intézet által favorizált, tíz éven át forradalmárnak kikiáltott kommunisták és reformkommunisták nem túl népes táborából

A kommunista, pufajkás, stb. jelzok leperegnek rólam, különösen akkor, ha azokat izzig végig kommunista és kozmopolita rágalmazók szórják rám a lejáratás szándékával.

Ezeknek az elvtársaknak azt üzenem, hogy az egész 56-os Intézet tagsága együttvéve nem tett annyit 56-ban a forradalom gyozelméért, mint az a „kommunista, pufajkás politikai tiszt” aki október 23-án este felkelok élén elfoglalta a Kilián laktanyát és 24-én elsok között nyitott tüzet a benyomuló szovjet csapatokra, ezzel megteremtve a Kiliánnak azt a világhírnevet, amit okt. 28 után hazug és ravasz módon a reformkommunisták Maléterre próbáltak testálni.

Mikor Pósgai Imre ki merte mondani, hogy 1956 népfelkelés volt, akkor elhatároztam, hogy nyilvánosságra hozom a Kilián laktanya elfoglalásának történetét, ami meg is jelent a Hítel 1989. 12. számában. Emlékeztem, hogy több alkalommal beszéltem Maléterrel telefonon, de a pontos idopontokra nem emlékeztem. Ekkor felkerestem Maléter egykori feleségét Gyenes Juditot és többszöri beszélgetésünk után tisztáztuk a sorsdöntő napok, órák összefüggéseit. Gyenes Judit hívta fel figyelmemet a Svájcban élő Gosztonyi Péterre, aki szintén Kiliános volt. Írásomat ekkor elküldtem Gosztonyinak, hogy egészítse ki, vagy javítson bele, ha esetleg tévedtem. Gosztonyi az írást továbbította az ugyancsak Svájcban élő Csiba Lajosnak, aki 1956-ban századosként a Kilián parancsnoka volt. Csiba válaszolt Gosztonyinak és most ebből a levélből idézek néhány mondatot:

"A Szalay százados beszámolója igen felkavart. Látszik, hogy ott volt és mi találkoztunk is. Azt olvasva mint egy láz álomban, emlékekben ismét végigéltem azt az éjszakát. Én nem voltam rá felkészülve, engem úgy ért, mint derült égből a

villámcsapás. Ezt én soha nem fogom elfelejteni. Úgy él az emlékezetemben, mintha tegnap történt volna, hiszen 23 án éjjel én is ott voltam a laktanyában, láttam és tudom mi történt. Te is tudod, az o beszámolója alapján, a káoszt a laktanyában, a laktanya elleni első támadással, közvetve éppen o váltotta ki. Ő egy idegen tiszt volt a számára idegen laktanyában. Tudom, hogy voltak felkelők a laktanyában, és mint azok, o is a saját szakálára öntevékenyen, felelőtlenül cselekedett. Hogy jön egy idegen tiszt, egy számára idegen laktanyában ahhoz, hogy ott önhatalmulag rendelkezgessen és lövöldögessen.

Mindezen elobbiek ellenére tisztelet és becsület illeti meg ot, mert o elobb ismerte fel a helyzetet mint én vagy akár Maléter is. Jó szándék vezette és ez elismerésre méltó."

A levélhez nem fűzök kommentárt. Azt hiszem, ez is elég magyarázat ahhoz, hogy miért vagyok 56 os forradalmár.

Ami pedig a „Tiszti nyilatkozat „ aláírását illeti. Igen. Katona akartam maradni és ezért 16.000 bajtársammal együtt én is aláírtam. De engem már dec. 19 én leváltottak és több hónapi vizsgálgódás után, mint az ellenforradalmárokkal együttműködő, megbízhatatlant leszereltek.

Azt nyilván nem tudja Eörsi, hogy a Nyilatkozat aláírói közül 1100 fot voltak felelőségre. Volt akit csak leszereltek, több mint százat bebörtönöztek, 14 et kivégeztek. Talán ezek is „pufajkások" voltak? Eörsi Úr. Bár az elvtárs megszólítás jobban illene.

Végezetül annyit. Mind az, amit Eörsi -elég ízléstelenül- cikkében összehordott, azt már megbízói évek óta, több alkalommal nyilvánosságra hozták. Tehát semmi újat nem mond, csak szánalmasan ismételteti a lejáratni szándékozó rágalmat, hogy elterelje a figyelmet a lényegrol. Mert nem az a lényeg, hogy egy tanulmány írója 43 évvel ezelott mit írt alá, volt e barátja, vagy tagja volt e az MDP nek, hanem az a lényeg, amit leírt.

Ezt pedig nem, hogy Eörsi László történész, de az egész 56 os Intézet sem tudja megcáfolni. Ahhoz gyávák, hogy nyílt vitában álljanak ki tételeik megvédéséért, vagy cáfolják az általam leírtakat. Erejükbol, hitelességükbol szánalmasan csak arra futja, hogy hogy Eörsi féléllel írassanak lejárató, hazugságokkal és rosszindulatu csúsztatásoktól hemzsego cikket egy kommunista újságba.

Az emberek azonban gondolkoznak és az igazság, ha nehezen is, de idovel gyozni fog! Remélem, a Tanulmány - a nemzetidegenek legnagyobb bánatára / ide sorolom Eörsit és az un. 56 os Intézet meghatározó személyeit is / -eljut az iskolákba, ha másképp nem, az Interneten keresztül és 56 történelmének kisajátítói és meghamisítói eltűnnek az egyetemek történelmi tanszékeirol, a Tudományos Akadémiából, a Politikátörténeti Intézetbol és mindenholnan, ahol árthatnak a nemzeti eszme kibontakozásának.

Szalay Róbert